

NARZNIENIE (2) *sb n*

Tekst nie oznacza ą oraz oznacza é niekonsekwentnie; tu końcowe e pochylone.

sg N narznienie (1). ◇ I narznieniem (1).

Sł stp brak, Cn s.v. nacięcie; narzynanie, Linde XVII w. (z Cn) s.v. narznąć.

Częściowe przecięcie, nacięcie (2) : Caesim – Znarznieniem, ciężczim. Calep 147a; Caesio – Naczieczię, narznienie. Calep 147a.

Synonimy: nacięcie, narzezanie, nasieczenie.

DJ